

MINDSZENT-SZEGVÁR

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ
HIVATAL

Diamant Manó nyomdájában, hová
a lap szellemi részét illető közlemé-
nyek, előfizetési- és hirdetési díjak
küldendők.

és

VIDEKE.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 3ft — kr.
Félévre 1ft 50 kr.
Negyedévre — 75 kr.

Hirdetések jutányosan felvételnek

Községi viszonyunk.

I.

Sokszor és sokféle alakban irt már elődünk a „Mindszent“, sokat irtunk már mi is e cím alatt, tárgyalva községünk belső viszonyait, fel felölve egy-egy hátramaradt — elhanyagolt ügyét, óhajta annak sikeres megoldását; hol sikerült az, hol nem. Most azonban általánosságban akarunk rámutatni arra a nagyon szomorú s sajnálatos tényre, hogy Mindszent község ijesztő mérvben halad hátra felé — minden téren.

Már évek óta tapasztaljuk e rák módra való haladását községünknek — ugy erkölcsi, szellemi, mint anyagi téren. Hanyatlás pusztulás mindenfelé. Mi ennek az oka? Hol van e baj kuforrása? Megmondjuk! megmondjuk nyíltan, mert előbbvalónak tartjuk szülőföldünk jóvoltát, semmint néhány egyén esetleges neheztelését. Rá kell már egyszer nyíltan e hibákra mutatni addig, még nem késő.

Kezdjük első sorban a fejénél, mert igen találó erre nézve az a bizonyos népies közmondás, hogy: fejétől . . . stb. A fejénél kezdjük? De hát hol van Mindszent községnek a feje a ki hivatva, de képes is volna érdekeinket megvédeni, azért küzdeni? A község bírása talán? Nem! ezt tőle senki nem kívánta! ehhez egy falusi bíró, akit a tanyáról hozunk haza, nagyon is gyenge és gyengeségének tudatában egyik a másik után lemond ez állásáról. Egy ilyen bíró a mai előre haladott korban már nem lehet feje egy 12.000 lakost számláló községnek, mert nincs elég szelíeme, tudománya, és se, hogy alá ne írjon mindent vakon amit csak elébe adnak. Hogy csak egy példát is hozzunk fel, elmondjuk a legutóbb történt eseményt, úgy, mint azt nyíltan hallottuk a községi közgyűlésen említeni.

A fogyasztási adó bérlét, mely eddig a községé volt, most magánvállalkozó kezébe került, minden kétséget kizárólag bizonyos az, hogy a községben maradtak oly fogyasztási cikkek, amelyek már megadóztattak és mégis a bíró egy oly értelmű nyilatkozatot irt alá az új bérlőnek, hogy „Mindszent községben nincs megadóztatott fogyasztási cikkek“ Természetes, hogy most azokért még egyszer meg kell fizetni.

Felhoztuk ez egy esetet, nem is commentáljuk azt bővebben, de hány ily hibát követhet el egy oly bíró, akinek az összes tudománya nem terjed túl annál, mint hogy a nevére alá tudja írni, s talán valamit olvasni is tud. Kezdeményezést pedig ilyen bírótól várni éppen nem lehet.

A főjegyző volna hivatva ugyan pótolni azt, mi a bírónál hiányzik — a szellemet — a tudományt, de az mindig nagyon el-

van foglalva a saját resortjába tartozó dolgokkal; legalább már így hallottuk őt nyilatkozni, arra tehát nem ér rá, hogy a község számadásai és egyéb dolgainak rendjére felügyeljen.

Jó, mi elhiszük ezt, de hát van a községnek még két jegyzője és két írnoke, nem lehetne-e a munkát arányosabban felosztani? Azt tudjuk, hogy az 1885 1886. 87. 88. és 89. évi váltásai számadások még ma sincsennek rendben.

Ily viszonyok mellett a képviselőtestület volna hát az a bizonyos „fej“, amelynek, ha hivatásának magaslatára volna képes emelkedni, kötelessége volna helyes irányba vezetni községünket. Így van-e ez? Kímondja rá az „igent?“ Mi részünkről „nemet“ mondunk.

A képviselői közgyűlések a zavar és személyes támadások oly képét tárják fel a hallgatóság előtt, hogy minden bizalma, reménye elenyészik arra nézve, hogy e testület kebeléből egy községünket előbbre vivő egészséges eszme pendíttessék meg, s hogy az keresztül vitessék. Leginkább azért nem remélhető ez, mert — noha majd minden héten közgyűlés tartatik — az időt legtöbbször meddő viták rabolják el.

Hogy községünk anyagi viszonyai milyen lábon állanak, eléggé megmagyarázza az a tény, hogy 94 $\frac{1}{4}$ kr. községi adót fizetünk minden adó forint után, s ha azt hiszi valaki, hogy e magas községi adófizetéssel talán újonnan épült középületeink, közművelődési és humánus egyleteink fenntartásához hozzá járulunk, az csalódik, mert mind ez Mindszent községben nincs. Nincs még községi rendőrségünk sem. Utaink rossz, utcái világitásra nem költünk.

Terünk kicsi ahhoz, hogy mindazt felsoroljuk, amit Mindszent község megkövetelhetne, de nincs — noha évi szükségletünk még is 31 ezer forint.

Évek óta egy lépéssel sem haladtunk előre, pedig korunk a haladás kora és minden év, melyen nem haladtunk egy óriási lépés hátrafelé — mert míg mi télenek vagyunk, addig mások előre haladnak s így mi elmaradunk.

Távol áll tőlünk azon gondolat árnya is mintha mi jelen cikkünkkel bárkit is támadni akarnánk, ez nem szándékunk, mert célunk, óhajunk inkább az, hogy az egyenetlenségek, melyek községünk vezéregyenyei között mindinkább kiélesednek, már valahára községünk érdekében elsimuljanak, hogy egyesült, fokozott erővel igyekezzünk a mulasztottakat pótolni. De nem hallgathatjuk el azt, hogy midőn a polgárság a magas községi adókat fizetve látja, hogy ezért a községünk még sem halad előre — a hanyag vagyoni kezelés gyanuja támad fel lelkében.

Egy egész új év áll még előttünk, lép-

jünk az öntudatos munka ösvényére. Képviselőink szokjanak higgaltabb hanghoz, mert ha ez tovább is így halad, a békeszeretőbb egyének nem fognak megjelenni a község tanácsstermében, nekünk pedig mindannyira szükségünk van. Rá kell a hibára mutatni higgadtan, mert hol ez nem használ a drasztikus kifejezések meg semmi esetre, de segít, segíteni kell a felsőbb hatóságnak, hová az illető mulasztását vagy hanyag, szabálytalan eljárását feljelenteni kell, de csak is akkor, ha erre elegendő ok és alap van.

Az év elején.

Az újév beköszöntött. A jó kívánatok lezajlottak.

Az emberek érezve, hogy mily sokban szűkölködnek, elhalmozák egymást jó kívánataikkal, melyeket természetesen első sorban mégis csak önmagoknak kívánnak, amit nem is vesz rossz néven senki a rendezett önszeretet fogalmából kiindulva.

„Boldog új évet!“ hallottuk mindenfelől az elmúlt napokban.

Boldogság! Mily különösen hangzik e szó annak, ki ismeri az életet, mely fányar mosolylyal felel kérdéseinkre, vágyainkra. „Itt ne keresd, itt nincsen!“ Csakhogy mi nem akarjuk e mosoly jelentését fölismerni, mert bár az ész megérti, a szív nem tudja elhinni, hogy ő hiába vágyakozik, mindaddig, míg a halál azt mondja: „csitt“. S akkor a szemek megnevésülnek, megszűnnek keresni a boldogság tárgyát, a szív kihül, megszűnik dobogni eszményeiért; egyszerűval reményeinknek csak a halálban van vége.

És jól van így alkotva az ember, mert ha remény nem éltetne, mivé lennénk? Az élet rugója a remény. Az új évvel kezdődik az új remény s jaj annak, kinek már nincs mit remélni. Azért kívánunk egymásnak boldog újévet, mert magunknak is jobbat remélünk a réginnél. Pedig mi áll előttünk az új évben? Új küzdelem.

A gyermek ifjukorra vágyik, az ifjú mielőbb férfi óhajt lenni s a küzdelemben kifáradt férfi óhajtja a szenvedélyektől ment aggkorts a létérti küzdelemben elagott ember a halált s talán mindenki csalódik a vágyottban csak — az agg nem. Eszünkbe jut elmerengve az életen Arany költeménye:

„Vágyaid elérhetetlen
Tartományba vonzanak,
Az, mi után futsz epedve,
Csalfa, tünde fényalak.“

Az életben sok a káprázat! Mindenki tudja, vagy legalább sejti, hogy sokszor az életnek látszó mosoly mily kesrü könnyűnek palástolója, hogy az erény, szolid jellem, kifogástalan tehetségből mily kevés van éppen ott, hol azoknak cégére alatt a legnémesebb eszmék lesznek elárulva.

De hát „mundus vult decipi, ergo decipitur.“ Talán legjobban, ha az ember a külsősé-

gekbe kapaszkodva hisz úgy, amint gyermekkorában tanult meg hinni ártatlan hittel, mert a nemes ábránd a vallás után a legboldogítóbb valami, bár nem kíséri úgy a sirig az embert mint az.

És ugyan mi teszi az életet leginkább keserűvé? Az emberek egymás iránti szeretetlensége. „Lupus est homo homini, non home.“ Az érdek vezérrel mindenkit igaz, mert-mert minden tettünk indító oka természetszerűleg az „én“ azonban ez önzésnek is kell, hogy meglegyenek a maga határai, ezek pedig a mások nagyobb érdekei. Ha ezeket mindig respektálná az „én“, úgy sok keserűségtől lenne megmentve a világ.

Az említett szeretetlenség egyik lényeges kifolyása a „pletyka“ a mások dolgainak vakmerő bírálata, mely mondhatni, együtt születik a társadalmi étellel.

Itélni könnyű mások felett, de itéljük csak megelőszőr önmagunkat igazságosan s majd nem érünk rá felebarátunk kárhözátására.

Csak hogy az erkölcsi elvek és azok alkalmazása között oly különbség van az életben, mint a regény és való közt, mert valamint a regény eseménye is, ha ugyan az nincs Verne vagy Jókai merész phantasiájával képtelenségekbe hajtván, megtörténhetik ugyan, de vajmi ritkán történik meg, úgy az erkölcsi elvek igaz megvalósítása is ritka, mert oda lelki erő szükséges és ez az, mi a legtöbb embernél hiányzik. Mikor van lelki erőnk? Ha a lélek teljes szabadsággal rendelkezik a test fölött.

De hanyadik ember az, kinél ne a test kormányozná a lelket? A legtöbb esetben a lelket csak gyönyörködni hagyják egy-egy önfeledt pillanat alkalmával az erkölcsi, a szellemi szépben, de ha tovább akarna menni, a test rögtön elfojtja nemes ambícióját.

Legnehezebb, igaz, önmagunk ellen küzdeni, de minél nehezebb a harc, annál dicsőbb az elnyert diadal.

Az élet telve hitvány jellemekekkel! Nem pusztán pessimus mondatja ezt velem, de a tapasztalás a lélektan gyakorlati terén.

Az ész és szív, más szóval: a gondolkodás és akarat alkotják meg a jellemet. Ha az ész egy kissé fölülemelkedik a nagyon közna-

TÁRCSA.

A szent Missió Atyáihoz.

Mindszent, 1890. jan. 11.

Fagy, hó borítja el a földet,
Hideg dermeszt rétet, mezőt.
Az ég borult, madár dal, ének
Kihalt, régen elköltözött.

S mégis mi az, mi sziveinket
Belső meleggel tölti el,
M-ly a napfénynél jobban éget
S madárnál szebben énekel?

Ti vagytok az, Ti nagy szívek, kik
Lángoltok mások üdvéért
S elhagyva otthon, fagyban most itt
Hozzátok a tavaszt, a fényt. . . .

Egész valóok, működés tek
Az Égért egy nagy áldozat
S a szív, mely titeket nemért meg,
Vagy megrögzött, vagy durva, vad.

Bár könnyű kél a szent nyomokban,
Midőn kötöztök sok sebet,
De édes az s a tűz kilobban,
Ég, boldogít a szeretet.

Vigaszt hoztok a csüggedőnek,
Küzdő szíveknek balzsamot
S a boldogság virágit nőnek,
A szó ha győzött, aratott.

Ó anyai kétség, bu homálya
A rejtett gyöngyöt elfödi,
Ti visszaküzditek trónjára
És győz, mi bennünk isteni.

Egy nagy probléma úgy az élet,
Ha bennünk hit s remény kihalt
S ha ez a szívben újra éled,
Meggzúnik benn a zürzavar.

pin, ott majdnem biztosra vehetjük, hogy a szív van megromolva, mert elbizakodik; pedig van e tiszteletre méltóbb egy alázatos tudósnál?

Sokat a tekintélye iránti féltékenység tesz gögössé mások iránt s nem tudja, hogy a tekintély csak annyiban ér valamit, amennyiben azal másoknak használhatunk, s hogy a szeretet, melyet mások szívében előzékenységünk által fölkelünk, sokkal többet ér a tiszteletnél, melyet kiereszkolunk. A tisztelet úgy is vele jár az igaz érdemmel, s ha nem párosul vele a szeretet, valóban „Zengő érc és pengő cimbalom.“

Letűnik az élet, mint a hogy a mult esztendő letűnt; elmulunk, mint az a sok millió, kikerül már mit sem tud a világ. Itt hagyunk mindent, amivel most birunk; miért ragaszkodunk tehát úgy vagyunkhoz?

Nézzétek a szegényeket, mint emésztí őket a hideg. Ők a sors mostoha gyermekei, miért ne segitenénk rajtuk? Talán mi többet érdemlünk, mint ők? Miért? Hiszen ők is úgy vannak teremtve, mint mi, érző testtel és lélekkel. „Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasan nyerne!“

Szeressük egymást! A pogányságtól ez az mi megkülönbözteti a kereszténységet, a szeretet. A szeretetben van a boldogság s hitünk a legnagyobb boldogságot is a szeretetbe, Isten szeretetébe helyezi. Az igaz műveltség szintén a szeretet műveiben jelentkezik.

A szeretet legyen tehát jelszavunk ez új évben, mert csakis úgy kívánhatunk egymásnak őszintén boldog új évet!

Viz Zoltán.

Községi közgyűlés.

I. Tárgy Mindszent község költségvetése az 1890. évre jóváhagyva visszaküldetett.

E tételnél azt kell sajnos jelentenünk, hogy községi adónk ismét emelkedett, mert az ez évben már 94 1/4 kr. községi adót fogunk minden állami adó forint után fizetni

Tudomásul vétetett.

A belső összhang adja csak meg,
Mint kint hiába keresünk,
Hallgassuk csak buzgón meg őket
És mennyé válik kebelünk.

Viz Zoltán.

Csak egy frakk.

— Némethől —

A „Mindszent-Szegvár és Vidke“ eredeti tárcája.

Vége.

Miután az elbeszélő, Mr. Edvárd arcvonásain teljesen kifejezve látta, hogy ez a legrosszabbra is el van készülve, folytatá:

— Említett atya tulajdonosa London egyik első bankházának s már évek óta részes egy tengerentuli petroleom forrás furásainak merész vállalatában, a vállalatnak elnöke és fő-résztvényese a miniszter. A börzén e vállalatról senki a legcsekélyebb sejtélemmel sem bír. Az irodában is úgy könyveltetik el, hogy arról még a személyzet se tudjon semmit. Egy fivérem által, ki ez intézetében egy könyvelői állást tölt be és kinek sikerült az ügyek valódi állásába egy pillantást vetni, értesültem, hogy a jövő hó végére nagy összeg értékű váltók várnak készpénz fedezetre, amely körülmény igen nagy aggodalomra ad okot, amennyiben a munkáltatási kiadások óriási összegeket nyeltek el. Magába véve e nagy lejáratok, egy oly háznál, mint említett mitsem határozna, ha az elnök, a miniszter egész komolyan kinem jelentette volna, hogy ő részéről képtelen tovább bármi csekély összeget is fizetni, így tehát mint kezesre, ezen tartozás is ő reá hárul.

Mr. Edvárd ki barátjának elbeszélését faszült figyelemmel hallgatta, nyughatatlan lón. Egy első ház, amely annélkül, hogy arról a börze körökben bármit is sejténének ily nemű

II. Lavicska Pál és Korom Gáspár lemondása kiküldetésükről.

Korom Gáspár lemondását szóval is indokolja, a többek között kijelenti, hogy ezért sem fogadta el a főispánhoz való kiküldetését, mert máskor is volt már kint vizsgálat ez ügyben s a számadások még most is ott vannak, a hol voltak, é azokat egyenesen a törvényszékhez nyujtaná be.

Lantos Lajos ez ügyet függőben hagyná — mert lassanként majd elő kerülnek a hiányzó összegek — a legutóbbi, ez ügyben tartott közgyűlés óta mint egy 190 frt előkerült.

Zsotér Mihály közpénztárnok a hozzá intézet kérdésre válaszolva kijelenti, hogy a 190 frtnyi összeget Hubacsék Pál ügyvéd mint a per útján befolyt hátralékokat fizette be.

Korom Gáspár indítványozza, hogy egy bizottság küldessék ki ez ügyben telyhatalommal felruházva, hogy ezek a számadásokat legalább annyiban hozzák rendbe, hogy a hiányzó könyvek, szerződések s egyéb akták bekövetel-tessenek.

Schönfeld óhajtanónak tartaná, ha az ügyvédek leszámolnának, mert hogy kell hátralékok kimutatásának lenni az bizonyos, mert más különben minék az alapján hajtotta be nevezet ügyvéd a befizetett összeget. Lehet, hogy több ügyvéd is volt a behajtással megbízva.

Korom Gáspár indítványa avval akibő vitéssel fogadtatott el, hogy az előljáróság, de különösen a jegyzőknek köteleességük kétértéket minden e számadásokra vonatkozó okmányokat előadni s felvilágosítással szolgálni.

A számadások megvizsgálására kiküldettek, Tari Endre, Schönfeld Márton, Szilágyi Ferenc, Korom Gáspár és Haász Juda.

III. Zsotér Mihály adószedőnek el-bírált számadásai a felmentvényvel vissza érkeztek.

Tudomásul vétetik.

4) Mihály Lajos 1887. évi községi vagyoni leltár számadásai a felmentvényvel, ugyan de némi alaki kifogással vissza érkezett.

Tudomásul vétetett.

kétes vállalatba bocsátkozott! Ki lehet az? A James Worther és fia cég minden nagyobb pénzintézettel, amely a londoni piacon áll, üzleti összekötésben van — hátha ők is szenvedhetnek e csapás alatt? Az ég küldé karjaiba ezen Willy Knoxot. Valódi szerencse, hogy a frakra várni kell, de most mindenesetre Willynek megkell mondani. — — —

Mielőtt azonban Mr. Edvárd gondolat menetét, kérdésével befejezhette volna, barátja kiszáradt torkát az előtte álló borból megnedvesítve újra elkezdé elbeszélését.

— „Én azt mondom, hogy azon ur a bu-kás eshetőségének lett volna kitéve, ha egy oly eszközt nem talált volna fel, mely minden ily eshetőséget kizár, és ez az én szerencsétlenségem!“

Mr. Knox izgatottan áll fel, s ismét elkezdé fáradságtalan utazását a szobán keresztül.

„Ez természetesen csak olyan találmánya azon bizonyos urnak, amelyre nem kap ugyan szabadalmat, mert már előtte számtalan apa tett vele kísérletet, s még sok fogja utánna is megkísérteni, hogy evvel zilált pénzügyi viszonyait rendezhesse, hiszen ezért ők becsületesen megfizetnek, megfizetik gyermeiknek élet boldogságával!“

Természet ellenes nevetéssel szakítá félbe beszédét, s Mr. Edvárd ki az utolsó szavaknál nagy érdeklődést árult el, kérdé:

— „Ha jól értelek úgy arádat egy más összekötésre — egy érdek házasságra akarja erőszakolni?“

— Igen egy érdek házasság — mit sürgönyi csók előzött meg, s azt így tétlenül kell nézmem, hogy mint dobják egy ember karjai közé, kivel életében csak nem is találkozott! Ez egy irtoztató gondolat

nács utasította a mérnöki hivatalt, hogy tegyen alapos tanulmányokat a észleteiről mielőbb terjesse be véleményes jelentését.

— Átok a borhamisítók ellen. Celsus Konrád, humanista s a császár által megkoszorozott költő, 1495-ben Nürnberg város tanácsának egy könyvet nyújtott át, mely a városról szól. Ebben a legélesebben ostromozza a borhamisítót, kik már akkor is oly gonoszul folytatták mesterségüket, mint manapság. „Bármint gondoltak is ki századunkban” — így ír — „átkosabbat és gonoszabbat nem gondoltak ki a gyakorlatosságnál, mi nemcsak Németországban, de más országokban is el van terjedve. Mindent, színt, ízt, illatot, állagot, sőt a növény eredetét is meghamisítják. Valóban, az örök pokoli kinokat érdemelné az, ki a szent tényeknél is használt bort, az emberi test üdítőjét, megmérgezi és megrontja. Átok arra, ki a természet legtölségesebb adományát, melynél becsesebb nem létezik a csillagok alatt, a föld legnagyobb kincsét, a mit Phöbusnak köszönhetünk, a természet ajándékát, mit nekünk orvosául nyújtott inségeink ellen, mérges nyavalyákat és betegségeket hozó, az emberi nemet megsemmisítő szerré változtatja, mint valami kegyetlen és vérengző hóhér.” A borhamisítók üzemei miatt elkecseregett költő filippikáját a következő felhívással végzi: „Azért, legbölcsebb atyái a városnak, kik a mérgezés ellen ép úgy oltalmat akartok nyújtani, mint az utonállás ellen, nemcsak a pusztító mérget tartalmazó hordókat kell a folyó habjaiba súlyosztatni, hanem azokat is, kik a mérget készítik és terjesztik, elevenen a lobogó lángokba vetnetek!” — A poétának aligha igaza nem volt.

192/1890.

Pályázati hirdetmény.

Szentes város rendezett tanácsu városnál lemondás folytán megüresedett s 800 frt évfizetéssel díjazott **főjegyzői állásra** az 1886. évi XXII. t.-c. 84. §-a alapján ezennel pályázat hirdetik s felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni kívánják hogy kellően felszerelt s az 1883. évi I. t.-c.-ben megszabott elméleti képzettségüket igazoló folyamodványaikat bezárólag **1890. évi január hó 22-ik napjáig** hivatalomhoz címezve annyival inkább benyújtsák, mert a később beérkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

A városi főjegyző teendői Szentes városnak vonatkozó a polgármesteri hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthető szabályrendeletében vannak körvonalazva.

Szentes, 1890. január 9-én.

Dr. Csató Zsigmond
főjegyző.
h. alispán.

8537/1889. Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádvármegye törvényhatóságánál lemondás folytán megüresedett **közigazgatási gyakornoki állásra** ezennel pályázat hirdettetik; felhivatnak tehát mindazok, kik ezen a csongrádi járás szolgabírói hivatalánál betöltendő, állásra pályázni kívánnak, hogy kellően felszerelt és az 1883. I. t. c. által megkívánt elméleti képzettségüket igazoló folyamodványukat **1890. évi január hó 26 napjáig** Csongrádvármegye főispánja Méltóságos Zsilinszky Mihály urhoz címezve, annál inkább beadják, mivel a fent kitett határidőn túl beérkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Szentes, 1890. január 3.

Dr. Csató Zsigmond
főjegyző.
h. alispán.

3 sz. jkv. 890.

Hirdetmény.

Csongrádvármegye hajdu és tiszti legényei részére, a folyó évre, a következő ruhaneműk szereztetnek be, u. m. 12 drb. atilla, 24 drb. magyarnadrág, 12 drb. mente és 12 drb. sapka, mindannyi világos kék posztóból sárga zsinórzattal; továbbá 12 drb. kabát, 12 drb. magyar nadrág vitorla vászomból; végül 12 pár uj és 12 pár fejelés cizma.

A nevezett tárgyak **zártajánlati verseny útján** lévén beszerzendők, — felhivatnak a pályázni kívánók, hogy lepecsételt borítékba zárandó ajánlataikat, **folyó hó 31-dik napjáig**, alulírott-hoz (vármegyeház I-ső emelet, nyugoti oldal 16.számú ajtó) pontosan mutassák be.

Meg egyeztetik, hogy:

a) a zártajánlatokhoz a vállalati összeg 10%-tólja melléklendő;

b) úgy a szövetek, valamint a zsinórzat miutáni, az ajánlattal együttesen bemutatandók,

c) a zártajánlatok folyó évi február hó 4-én d. e. 9 órakor, alulírott fent megnevezett hivatalos helyiségében fognak felbontatni és elbíráltatni.

Szentesen, 1890. évi január hó 8-án.

Balogh János.
biz. elnök.

Utánzások ellen minta és jeggyel védve

Gyomorsó

Schaumann Gyula

vidéki gyógyszerész Stockerauban

emésztési zavaroknál és gyomorhajok ellen évek óta kipróbált étrendi szer.

Kapható az osztrák magyak monarchia minden jónövű gyógyszerésztárában

Egy doboz ára 75 kr.

Postaszétküldés legkevesebb két doboz vételénél utánvétellel.

Főraktár: Schaumann Gyula

vidéki gyógyszerésztára Stockerauban.

Gyógyászati szaklapok véleményei a gyomorsó értékéről.

Wiener Medicinische Vochenschrift Récsi gyógyászati hetilap (1878 15 szám. A Schaumann Gyula ur stockeraui gyógyszerésztárából való gyomorsó egy oly szer, mely emésztési zavaroknál, a gyomor gyengeségénél annak lurujainál. vagy ehhez való hajlamoknál étvágytalanságnál stb. igen jó hatással ír és nem csak étrendi s minden étkezésnél használandó, hanem leginkább gyógyászati szernek kell azt tekinteni. Annak összetétele, melyekben kipróbált anyagok, köztük olyanok melyeknek nagyszerű hatása csak a legújabb korban lett köztudomású — képviselve vannak, érthetővé teszi ama jó sikereket melyek annak alkalmazása által elértnek. Es mindenki, aki tudja, hogy épen az ember egészségi állapotát is mennyire lefogyasztják az egész testalkatot, el fogja ismerni egy ily szer fontosságát.

Wiener Medizinische Blätter (Bécsi gyógyászati lapok) 1878 22 szám. „A stockerani vidéki gyógyszerész tulajdonosa Schaumann Gyula gyógyszerész által készített gyomorsó különösen idült gyomorhurutnál jön észszerűen alkalmazásba. Loginkább azon előnyvel bír az egyéb rossz emésztéseknél használt szerek fölött, hogy könnyen élvezhető és hosszabb ideig vehető a nélkül hogy ártana. Különösen rossz emésztéssel bíró egyének részére ajánlatos.

Tudomásul: Megbízható vevőim és elárúítóim tudomra adták, hogy itt-ott a konkurrensok akiknek fogalmuk sincs a gyomorsó összetételéről, minden érték nélküli szereket készítenek és az enyéimhez hasonló dobozokban elárústják, amivel is kérem arra ügyelni, hogy a dobozokban az én aláírásom látható legyen. Schaumann Gyula.

„Képes Családi Lapok”

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.

Felhívás a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok” jelenleg az ország minden vidékén, a legtöbb művelt magyar közönség rendes házi barátja.

Közkezdveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hasznos irányban s úgy van szerkesztve, hogy a **serdülő leánykának** is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az **atyát, anyát és nagyanyát** is mindig megfelelő szórakozás és hasznos olvasmányokat találhatnak benne. — A „**Hölgyek Lapja**” című mellékletünk, a nők házi tanácsadója és szellemi titkára, a háztartás, a gazdálkodás, a kertészet, a konyha, házi orvos és a **divat** köréből megbecsülhetetlen közleményekkel kedveskedik. — A „Képes Családi Lapok” **képei**, a legelső művészekesztésének köszönik létüket. — A „Képes Családi Lapok” a lehető legjobbat igyekszik nyújtani s hogy hivatásának megfelel, azt legjobban bizonyítja immá 11 évi fennállása mit hazánkban egyetlen egy hasonló irányú lap nem volt képes elérni. — Minden laphoz egy külön könyvvé köthető **regény melléklet** van csatolva, mely évenként, 3-4 legjobbat írónktól származó becses regényt képez.

Előfizetési árak a „Képes Családi Lapok”, „Hölgyek Lapja” című divatlap s „Regény” melléklettel együtt: egész évre 6 frt, félévre 3 frt negyed évre 1 frt 50 kr. — Előfizetéseket (ahó bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala, Budapest, V. Nagy korona-utca 2). szám

A „Képes Családi Lapok” heti lapból **mutatvány számokat ingyen és bérmentve** küld a kiadóhivatal mindazoknak, ak k ezíránt — legelőször írn lelevelükön — hozzá fordulnak.

Teljes számú példányokkal még mindig szorgalmazhatunk.

A „Képes Családi Lapok” szerk. és kiadóhiv. Bpest, V. Nagy-korona-u. 20 sz.